

[Else-Merete Ross.]

ikke sikker på, at det vil være gavnligt for forsøgscentret nu at inddrage et spørgsmål, som efter min mening er ganske overordentlig kontroversielt. Så på det nuværende tidspunkt ville jeg sætte pris på at få at vide, at det, som det ærede medlem hr. Dupont ønsker sig, ikke er opgaven.

Oppositionen stiller sig skeptisk over for værdien af 14 dages kursus for elever fra provinsen. I et interview i Information den 21. marts 1964 har det ærede medlem fru Ellen Poulsen udtalt, at elever fra provinsen næppe møder med så gode forudsætninger fra deres undervisning, at de kan kapere det, der gives i et tidsrum på kun 14 dage. Dette forekommer mig at være et mistillidsvotum til provinsens lærere og elever. Elever får ikke tilstrækkelig fagligt udbytte af et lejrskoleophold på én uge, hvis det ikke er velforberedt og vel tilrettelagt i forvejen. Derfor bliver lejrskoleophold omhyggeligt tilrettelagt og er, tror jeg, de allerfleste steder et værdifuldt supplement til skolernes undervisning, vel nok ganske særlig fordi lejrskolen giver mulighed for andre undervisningsmidler og -metoder end det daglige skolearbejde. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at de kursus, provinsbørnene vil komme på i Rødovre, bliver omhyggeligt forberedt, så eleverne har så mange forudsætninger som muligt for at udnytte tiden hensigtsmæssigt. Jeg har hørt, at mange lærere i provinsen glæder sig til dette arbejde og håber, at det må komme i gang så snart som muligt.

I bemærkningerne tales om 14 dages kursus, men det er jo ikke givet, at man bliver stående ved det. Skulle det vise sig, at det er for kort tid, kan det jo forlænges. I modsætning til oppositionen finder jeg, at det er en fordel, at vi vedtager en rammelov og ikke — nu hvor vi ingen erfaringer har — lægger os fast på bestemte ordninger. Der er jo netop tale om forsøgsskole, og derfor skal man have lov til at eksperimentere sig gradvis frem. Måske vil man gennem forsøg finde ud af, at f.eks. 3 uger er bedre end 2 uger. Jeg synes, at hverken det ærede medlem fru Ellen Poulsen eller jeg kan have nogen virkelig begrundet mening om, hvad der på nuværende tidspunkt vil være det ønskelige, og derfor finder jeg det helt rigtigt, at vi i

betænkningen har skrevet, at det må være overladt forsøgscentrets ledelse at finde frem til den mest hensigtsmæssige varighed af de korte kursus og også til tidspunktet for deres påbegyndelse.

Jeg forstod, at det ærede medlem fru Ellen Poulsen ville være mere stemt for at spare den del af byggeriet, der har særlig relation til provinskursus, og i stedet for benytte pengene til et andet, et ekstra forsøgscenter et sted i provinsen. Det ærede medlem har været noget betænkelig ved den tilknytning, 6 klasser fra Rødovre kommune og disses lærere fik til forsøgscentret. Præcis det samme ville vel gentage sig, hvis man lavede et nyt center et sted i provinsen uden at have det korte kursus for provinsbørnene. Naturligvis kan der laves forsøg på den måde, det ærede medlem foreslår, og resultaterne ville blive kendt gennem beretninger og være til hjælp for lærerne, det er der ikke tvivl om; men man ville ikke opnå det, som jeg synes er særlig værdifuldt: at lærerne sammen med deres elever ved selvsyn og selvoplevelse kom i praktisk kontakt med centret og derigennem fik en ganske særlig levende inspiration.

Jeg vil derfor anbefale, at vi holder os til det foreslåede forsøgscenter med både helårsklasser og korte kursus og så senere på grundlag af de erfaringer, der indhøstes her, ad åre bygger endnu et forsøgscenter et sted i provinsen.

Jeg kan altså på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

O. Mathiasen: Jeg sagde ved første behandling af lovforslaget, at vi i SF så på det med interesse og velvilje; der er ikke ved udvalgsbehandlingen sket noget, som har formindsket vores interesse og velvilje, og derfor har jeg kun et par korte bemærkninger at fremføre.

Jeg kan godt forstå den bemærkning, som mindretallet, venstre og de konservative, har fremsat i betænkningen om, at lovforslaget er fremsat som forslag til en rammelov, som det kan være vanskeligt at stille ændringsforslag til. Det ærede medlem fru Ellen Poulsen var inde på det samme. Lovforslaget har jo kun to korte paragraffer, som tilmed ikke siger noget som helst om, hvad der skal foregå